

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hvordan mener Dansk Folkeparti at det kan sikre nærdemokratiet i de fremtidige store kommuner med forholdsvis få valgte repræsentanter, som det bliver tilfældet eksempelvis i Vestjylland? Bliver det ikke meget svært at sikre repræsentanter fra landdistrikterne og mindretal fra små politiske partier som f.eks. Dansk Folkeparti?

Og i forlængelse af det: Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre repræsentation fra mindretal i de kommende trafikelskaber, som kommer til at bestå af indirekte valgte repræsentanter fra kommuner og regioner? Bliver der ikke bare tale om borgmesterklubber med repræsentanter fra Venstre og Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det håber jeg ikke der gør. Det er jo sådan set i sidste ende noget, vælgerne afgør. På en eller anden måde har det jo altid været sådan, at de store partier rundtomkring i kommunerne har været dem, der har sat sig mere eller mindre på magten.

Det er da selvfølgelig et område, som der også skal ses på i forbindelse med den udmøntning af strukturreformen, som kommer nu; at man skal forsøge at tilgodese magten, sådan at de, der er svagt repræsenteret, også får en del at skulle have sagt.

Men i sidste ende er det jo vælgernes afgørelse – det må man bare erkende – og det har det jo altid været.

Jeg tror egentlig også, at når Socialdemokraterne og også, i hvert fald i et vist tidsrum, Venstre vendte sig imod, at der skulle ske en anderledes udvikling rundtomkring lokalt, så var det jo netop, fordi de partier sad så ekstremt meget på magten, som de gjorde. Den modstand tror jeg egentlig skal ses i lyset af, at det var den magt, man havde, og den, man gerne ville beholde, og hvor man altså blev nødt til at bøje sig i forhold til en ny struktur.

Hvad jeg håber på? Selvfølgelig, at magten kan fordeles bedre, så at også de, der har en mindre repræsentation, bliver tilgodeset og også kan være med til at varetage deres borgeres interesser og deres vælgeres interesser.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Svaret var jo desværre et svar, der var ret udflydende og uden ret meget essentielt.

Kl. 16.55

Spørgsmålet gik jo på, at når der bliver langt færre repræsentanter i de fremtidige kommuner, så bliver det meget vanskeligt for de små partier at blive repræsenteret.

Jeg kan tage et eksempel fra Vestjylland, hvor der i øjeblikket er ca. 100 repræsentanter i de kommuner, der nu tænker på at slå sig sammen, og i fremtiden bliver der sandsynligvis højst 31. Det vil sige, at det bliver meget svært.

Det er jo ikke nok at sige, at det afgør vælgerne. Ja, det afgør vælgerne, hvis man når op på 7-8 pct. Men vil Dansk Folkeparti gå ind og lave en ordning, som sikrer, at også mindretal kan blive repræsenteret? Det kunne f.eks. være i forbindelse med, at man lavede en slags omvendt spærregrense, det vil sige, at hvis man opnår f.eks. 4 pct., så skal man have en repræsentant. Vil Dansk Folkeparti være med til noget sådant?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil ikke gå så konkret ind i det. Jeg vil bare sige, at jeg synes, at det er ganske udmærket, hvis det rent proportionalt gøres på den måde, at man selvfølgelig, ligesom det altid har været i de bestående valgsystemer, bliver repræsenteret i forhold til partiets størrelse. Det ville være naturligt, selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg må jo sige, at fru Pia Kjærsgaards oprindelige indlæg og debatten her begge vist kan karakteriseres ved at være sådan lidt småmopsede. Man får næsten fornemmelsen af, at ansvarets åg tynger Dansk Folkeparti, ikke mindst når vi snakker strukturreform.

Derfor vil jeg godt henlede fru Pia Kjærsgaards opmærksomhed på en gruppe, som jeg tror Dansk Folkeparti har glemt i hele diskussionen om en strukturreform, nemlig de allermost handicappede børn. Dem har vi omkring 4.200 af, og nu skal de 45 specialskoler, der i dag ligger hos amterne, til at ligge hos den kommune, der tilfældigvis har bygningerne, hvor specialskolen har til huse i dag. Det er forældrene til de børn og skolebestyrelserne utrolig bekymrede over, fordi de frygter for det faglige miljø for de børn, der er meget, meget handicappede.